

Förenade målen C-254/94, C-255/94 och C-269/94

Fattoria autonoma tabacchi m. fl. mot Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste m. fl.

(begäran om förhandsavgörande
från Tribunale amministrativo regionale del Lazio)

”Gemensam organisation av marknaden — Råtobak — Rådets förordning (EEG)
nr 2075/92 — Kommissionens förordning (EEG) nr 3477/92”

Förslag till avgörande av generaladvokat M. B. Elmer föredraget den 29 februari 1996	I - 4239
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 september 1996	I - 4272

Sammanfattning av domen

1. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Råtobak — System med beredningskvoter som införts genom förordning nr 2075/92 — Tillämpningsföreskrifter — Tilldelning av kvoter till de företag som utför den första beredningen — Skyldighet för företagen att utfärda odlingslicenser till producenterna — Möjlighet för producenterna att byta beredningsföretag, vilket leder till ändringar av de tilldelade kvoterna — Förenlighet med förordning nr 2075/92 — Proportionalitetsprincipen — Åsidosättande — Föreligger inte (EG-fördraget, artikel 39; rådets förordning nr 2075/92, artiklarna 9 och 10; kommissionens förordning nr 3477/92, artiklarna 3.3, 9 och 10)*

2. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Råtobak — System med beredningskvoter — Tillämpningsföreskrifter — Odlingslicenser — Producenter som har förorsakats en onormal produktionsminskning till följd av exceptionella omständigheter — Bestämning av de kvantiteter som skall beaktas när licenserna fastställs — Upprättande av reserver som beräknas och fördelas mellan producenterna genom ett schablonsystem — Tillåtlighet — Villkor*
(Kommissionens förordning nr 3477/92, artikel 9.3)
3. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Råtobak — System med beredningskvoter — Tillämpningsföreskrifter — Producentsammanslutningar som själva är producenter och som står för den första beredningen av tobaken i sina fabriksanläggningar — Nationell lagstiftning som inte tillåter att en sådan sammanslutning tilldelas en enda odlingslicens eller en enda produktionskvot — Otillåtet*
(Kommissionens förordning nr 3477/92, artikel 2 tredje strecksatsen och artikel 21)
4. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Råtobak — System med beredningskvoter — Regler för beräkning av kvoter — Uppdelning av beredningsföretag i olika grupper — Tillåtet — Villkor — Fördelning av kvoter mellan producenterna — Tillämpning av olika regler beroende på till vilket företag tobaken har levererats — Tillåtet*
(Rådets förordning nr 2075/92, artikel 9.3; kommissionens förordning nr 3477/92, artikel 9.1)

1. Artiklarna 3.3, 9 och 10 i förordning nr 3477/92 om tillämpningsföreskrifter för kvotssystemet för råtobak under skördeåren 1993 och 1994 strider inte mot principerna för den gemensamma organisation av marknaden som för denna sektor har upprättats genom förordning nr 2075/92, eftersom beredningsföretagets skyldighet att utfärda odlingslicenser, som i både kvalitativt och kvantitativt hänseende intygar producentens leverans av råtobak till beredningsföretaget under de föregående skördeåren, motsvarar gemenskapslagstiftarens strävan att ge medlemsstaternas och gemenskapens myndigheter möjlighet att erhålla sådana uppgifter med hjälp av ett effektivt och öppet system som är ägnat att förebygga bedrägliga förfaranden, samtidigt som det gör det

möjligt för producenterna att byta beredningsföretag från en skörd till en annan och för dessa företag att vända sig till olika producenter.

Bestämmelsen i artikel 10 i förordning nr 3477/92, om att producenterna kan ingå odlingsavtal med ett annat företag än det som har utfärdat odlingslicensen, är avsedd att tillförsäkra producenterna en skälig levnadsstandard i enlighet med artikel 39 i EG-fördraget, eftersom de genom denna möjlighet kan undvika att hamna i beroende av det beredningsföretag som har utfärdat licensen.

De ovan nämnda artiklarna 3.3, 9 och 10 strider inte heller mot artikel 10 i förordning nr 2075/92, eftersom den kvot som det i denna bestämmelse hänvisas till vad avser de maximala mängder för vilka beredningsföretagen kan ingå odlingskontrakt är den kvot som har tilldelats beredningsföretaget på grundval av de mängder som har beretts under referensperioden, med de eventuella ändringar som följer av att kvotöverföringar har skett i enlighet med artikel 10.3 i förordning nr 3477/92. En sådan överföring är konsekvensen av att varje producent bör ha rätt till ett fritt val i fråga om det företag till vilket han önskar leverera tobak från en och samma sortgrupp.

odlingslicensen, skall medlemsstaten i fråga först tilldela en kompletterande referenskvantitet för detta skördeår och därefter beräkna genomsnittet av den således korrigerade produktionen under referensperioden. Bortsett från detta undantag har medlemsstaterna ett betydande utrymme för eget skön vid genomförandet av nämnda bestämmelse. Principiellt sett kan därför varken upprättandet på förhand av reservkvoter som beräknas i förhållande till de producerade kvantiteterna av olika tobakssorter, varvid hänsyn tas till att vissa sorter oftare drabbas av naturkatastrofer än andra, eller fördelningen av dessa kvoter mellan de berörda producenterna enligt ett system som inte nödvändigtvis innebär en fördelning som exakt motsvarar den förlust som en producent har lidit anses strida mot ovan nämnda artikel 9.3, dock förutsatt att ett sådant system fungerar enligt objektiva kriterier.

Det system med odlingslicenser som infördes genom förordning nr 3477/92 är slutligen förenligt med proportionalitetsprincipen, eftersom systemet gör det möjligt att uppnå de fastställda målen, utan att de olägenheter som det medför är uppenbart oproportionerliga i förhållande till de eftersträvade målen.

2. Det framgår av artikel 9.3 i förordning nr 3477/92 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet för råttobak under skördeåren 1993 och 1994 att om en producent till följd av exceptionella omständigheter har försakats en onormal produktionsminskning under ett skördeår som skall läggas till grund för utfärdandet av

3. Artikel 2 tredje strecksatsen och artikel 21 i förordning nr 3477/92 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet för råttobak under skördeåren 1993 och 1994 utgör hinder för en nationell lagstiftning som inte gör det möjligt att utfärda en enda odlingslicens eller att fastställa en enda produktionskvot för en producent-sammanslutning som har upprättats i syfte att främja och gynna medlemmarnas tobaksproduktion och som står för den första beredningen av tobaken i sina fabriksanläggningar.

4. Artikel 9.3 i förordning nr 2075/92, i vilken det fastställs regler för hur de beredningskvoter som fördelas mellan företag som utför den första beredningen skall beräknas, skall tolkas på så sätt att beredningsföretagen kan indelas i sju skilda grupper, på villkor att beredningskvoten bestäms enligt de regler för beräkning som har fastställts för den av de tre i denna bestämmelse åtskilda företagskate-

gorier till vilken gruppen i fråga hör. Enligt artikel 9.1 i förordning nr 3477/92 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet för råttobak under skördeåren 1993 och 1994 kan olika regler för beräkning av beredningskvoten komma att tillämpas på producenterna, beroende på till vilket företag de har levererat under referensperioden.